ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 14. 11. 2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

446

ZÁKON

z 3. októbra 2001

o majetku vyšších územných celkov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
ÚVODNÉ USTANOVENIA

§ 1
Predmet zákona

Tento zákon upravuje majetok vyššieho územného celku, ktorým je samosprávny kraj, nakladanie s ním a majetkové postavenie vyššieho územného celku a ustanovuje, ktoré veci z majetku vo vlastníctve Slovenskej republiky (ďalej len „majetok štátu“) prechádzajú do vlastníctva vyššieho územného celku.

§ 2
Majetok vyššieho územného celku

Majetok vyššieho územného celku tvoria nehnuteľné veci a hnuteľné veci vrátane finančných prostriedkov, ako aj pohľadávky a iné majetkové práva a záväzky, ktoré sú vo vlastníctve vyššieho územného celku podľa tohto zákona alebo ktoré nadobudne vyšší územný celok do vlastníctva prechodom z majetku štátu na základe tohto zákona alebo osobitného zákona, alebo vlastnou činnosťou.

DRUHÁ ČASŤ
PRECHOD MAJETKU ŠTÁTU DO VLASTNÍCTVA VYŠŠIEHO ÚZEMNÉHO CELKU

§ 3

(1) Do vlastníctva vyššieho územného celku prechádzajú z majetku štátu veci v správe

a) právnických osôb, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na vyšší územný celok podľa osobitných predpisov,[1])

b) zriaďovateľov stredísk praktického vyučovania a stredísk odbornej praxe bez právnej subjektivity v užívaní týchto stredísk, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia podľa osobitného predpisu[2]) na vyšší územný celok,

c) zriaďovateľov zariadení sociálnych služieb bez právnej subjektivity v užívaní týchto zariadení, ku ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia podľa osobitného predpisu[3]) na vyšší územný celok.

(2) Do vlastníctva vyššieho územného celku prechádzajú z majetku štátu aj veci v správe právnických osôb, ak ústredný orgán štátnej správy alebo príslušný orgán miestnej štátnej správy prevedie zriaďovateľskú funkciu k týmto právnickým osobám na vyšší územný celok dohodou alebo ak tak ustanoví osobitný zákon, pričom sa na tento prechod a na tento majetok použijú ustanovenia § 4 a 5 primerane.

§ 4

(1) Do vlastníctva vyššieho územného celku prechádzajú z majetku štátu

a) pohľadávky a iné majetkové práva v správe právnických osôb uvedených

1. v § 3 ods. 1 písm. a),
2. v § 3 ods. 1 písm. b) a c) súvisiace s činnosťou stredísk praktického vyučovania, stredísk odbornej praxe a zariadení sociálnych služieb bez právnej subjektivity,

b) záväzky súvisiace s majetkom, ktorý prechádza do majetku vyššieho územného celku podľa § 3 ods. 1, a to do výšky nadobudnutého majetku.

(2) Do vlastníctva vyššieho územného celku neprechádzajú

a) záväzky na úhradu za dodávky tovarov, prác a iných výkonov prevzaté správcom majetku štátu, súvisiace s majetkom, ktorý prechádza do vlastníctva vyššieho územného celku podľa § 3 ods. 1, ktoré sú po lehote splatnosti alebo neboli uhradené ku dňu prechodu majetku štátu na vyšší územný celok podľa tohto zákona,

b) záväzky na úhradu povinných peňažných plnení podľa osobitných predpisov,[4]) ktoré bol povinný uhradiť správca majetku štátu podľa osobitných predpisov[4]) do dňa prechodu majetku štátu na vyšší územný celok.

§ 5

(1) Majetok štátu podľa § 3 ods. 1 prechádza do vlastníctva vyššieho územného celku, na území ktorého sa nachádza. Majetok štátu podľa § 3 ods. 2 prejde do vlastníctva vyššieho územného celku, na území ktorého sa nachádza, ak osobitný zákon neustanoví inak.

(2) Odovzdávajúci subjekt, ktorý do dňa prechodu majetku štátu mal tento majetok štátu v správe, ktorý podľa tohto zákona prechádza na vyšší územný celok, spíše písomný protokol s príslušným vyšším územným celkom o odovzdaní takéhoto majetku najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa prechodu majetku štátu podľa tohto zákona a podľa osobitného zákona. Protokol obsahuje presné vymedzenie a hodnotu odovzdávaného majetku vedenú v účtovníctve podľa osobitného zákona,[5]) súvisiace majetkové práva a záväzky ku dňu prechodu majetku štátu na vyšší územný celok; ak ide o nehnuteľnosť, protokol obsahuje aj údaje katastra nehnuteľností podľa osobitného zákona[6]) a prípadné vyčíslenie nákladov na nevyhnutné opravy tejto nehnuteľnosti. Protokol podpisuje štatutárny orgán subjektu, ktorý mal v správe majetok štátu prechádzajúci podľa tohto zákona na vyšší územný celok a štatutárny orgán vyššieho územného celku.

(3) Vyšší územný celok je povinný do 12 mesiacov odo dňa nadobudnutia majetku štátu podať na príslušnom katastri nehnuteľností návrh na zápis vlastníckeho práva k tomuto majetku podľa osobitných predpisov.[7])

TRETIA ČASŤ
MAJETKOVÉ POSTAVENIE VYŠŠIEHO ÚZEMNÉHO CELKU

§ 6

(1) Vyšší územný celok je právnickou osobou, ktorá vlastní majetok a samostatne s ním hospodári v súlade s týmto zákonom.

(2) Vyšší územný celok môže zveriť svoj majetok do správy rozpočtovej organizácii alebo príspevkovej organizácii, ktorú zriadil podľa osobitného predpisu[8]) (ďalej len „správca“). Správou majetku vyššieho územného celku sa rozumie oprávnenie majetok vyššieho územného celku držať, užívať, brať úžitky a nakladať s ním v súlade s týmto zákonom a zásadami hospodárenia s majetkom vyššieho územného celku.

(3) Vyšší územný celok môže svoj majetok vložiť ako vklad do obchodnej spoločnosti alebo môže zo svojho majetku založiť inú právnickú osobu.[9])

(4) Majetok, ktorý vyšší územný celok nadobudol podľa § 3 a ktorý ku dňu prechodu majetku štátu na vyšší územný celok slúžil na výchovno-vzdelávací proces v oblasti vzdelávania a výchovy a činnosti s nimi bezprostredne súvisiace,[10]) na zabezpečenie sociálnej pomoci, zdravotnej starostlivosti a kultúrnej činnosti, môže vyšší územný celok zveriť do správy správcovi; s týmto majetkom nemôže naložiť podľa odseku 3.

(5) Vyšší územný celok a správca môžu na základe zmluvy užívať aj majetok obce[11]) alebo majetok štátu.[12])

(6) Všetky právne úkony spojené s nakladaním s majetkom vyššieho územného celku musia mať písomnú formu, inak sú neplatné.

Hospodárenie s majetkom vyššieho územného celku

§ 7

(1) Vyšší územný celok a správca sú povinní hospodáriť s majetkom vyššieho územného celku v prospech rozvoja vyššieho územného celku, jeho obyvateľov a ochrany a tvorby životného prostredia.

(2) Vyšší územný celok a správca sú povinní majetok vyššieho územného celku zveľaďovať, chrániť a zhodnocovať, najmä sú povinní tento majetok

a) udržiavať a užívať,

b) chrániť pred poškodením, zničením, stratou alebo zneužitím, používať všetky právne prostriedky na jeho ochranu vrátane včasného uplatňovania svojich práv alebo oprávnených záujmov pred príslušnými orgánmi,

c) viesť v účtovníctve podľa osobitného predpisu.[5])

§ 8

(1) Vyšší územný celok je povinný zachovať účelové určenie majetku, ktorý nadobudol podľa § 3 ods. 1 tohto zákona a ktorý ku dňu prechodu majetku štátu na vyšší územný celok slúži na výchovno-vzdelávací proces v oblasti vzdelávania a výchovy a činnosti s nimi bezprostredne súvisiace,[10]) na zabezpečenie sociálnej pomoci, zdravotnej starostlivosti a kultúrnej činnosti.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 sa skončí na základe

a) zrušenia školy alebo školského zariadenia po vyradení školy alebo školského zariadenia zo siete škôl alebo školských zariadení podľa osobitného predpisu,[13])

b) udelenia súhlasu príslušného orgánu na odňatie objektu zariadenia sociálnych služieb jeho účelu,[14])

c) výmazu z príslušného registra kultúrnych zariadení podľa osobitného predpisu,[15])

d) zrušenia iného zariadenia ako uvedeného v písmenách a) až c) spôsobom ustanoveným osobitným predpisom,[16])

e) rozhodnutia zastupiteľstva vyššieho územného celku (ďalej len „zastupiteľstvo"), ak ide o hnuteľné veci, ktoré sú prebytočné alebo neupotrebiteľné.

(3) Ak prejde do vlastníctva vyššieho územného celku majetok podľa § 3 ods. 2, môže účelové určenie majetku ustanoviť osobitný predpis.

(4) Na majetok vyššieho územného celku uvedený v odseku 1 nemožno zriadiť záložné právo[17]) ani zabezpečovací prevod práva,[18]) uskutočniť výkon rozhodnutia, konkurzné konanie a vyrovnacie konanie podľa osobitných predpisov.[19])

§ 9

(1) Vyšší územný celok a správca sú povinní hospodáriť s majetkom vyššieho územného celku podľa tohto zákona a v súlade so zásadami hospodárenia s majetkom vyššieho územného celku schválenými zastupiteľstvom.

(2) Zásady hospodárenia s majetkom vyššieho územného celku upravia najmä

a) práva a povinnosti správcov,

b) podmienky odňatia správy majetku vyššieho územného celku správcom,

c) postup a podmienky prenechávania majetku vyššieho územného celku do užívania iným osobám,

d) úkony správcov neuvedené v odseku 3, ktoré podliehajú schváleniu zastupiteľstvom,

e) určenie hodnoty majetku, na ktorú sa pri nakladaní s takýmto majetkom vyžaduje schválenie zastupiteľstvom.

(3) Schváleniu zastupiteľstvom podliehajú tieto úkony:

a) zmluvné prevody vlastníctva nehnuteľného majetku vyššieho územného celku,

b) zmluvné prevody vlastníctva hnuteľného majetku vyššieho územného celku nad hodnotu určenú v zásadách podľa odseku 2,

c) vklady nehnuteľného majetku vyššieho územného celku do majetku zakladaných alebo existujúcich obchodných spoločností,

d) vklady iného majetku vyššieho územného celku ako majetku vyššieho územného celku uvedeného v písmene c) v hodnote určenej v zásadách podľa odseku 2 do majetku zakladaných alebo existujúcich obchodných spoločností,

e) nakladanie s majetkovými právami vyššieho územného celku nad hodnotu určenú v zásadách podľa odseku 2.

ŠTVRTÁ ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 10

Vyšší územný celok sa pri nadobúdaní majetku a nakladaní s ním riadi osobitnými predpismi,[20]) ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 11

Spory, ktoré vzniknú pri prechode vlastníckeho práva, majetkových práv a záväzkov štátu na vyššie územné celky, rozhodujú súdy.

§ 12

(1) Veci uvedené v § 3 ods. 1 prechádzajú do vlastníctva vyššieho územného celku dňom nadobudnutia účinnosti osobitného zákona, ktorým prechádza zriaďovateľská funkcia na vyšší územný celok; tento deň je dňom prechodu majetku štátu na vyšší územný celok.

(2) Veci uvedené v § 3 ods. 2 prechádzajú do vlastníctva vyššieho územného celku dňom uvedeným v dohode alebo dňom ustanoveným v osobitnom predpise.

§ 13

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 2002.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

1) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 542/1990 Zb. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve v znení neskorších predpisov, zákon č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z. z. o zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov.

2) Zákon Slovenskej národnej rady č. 542/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

3) Zákon č. 195/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov.

4) Napríklad zákon č. 366/1999 Z. z. o daniach z príjmov v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 387/1996 Z. z. o zamestnanosti v znení neskorších predpisov.

5) Zákon č. 563/1991 Zb. o účtovníctve v znení neskorších predpisov.

6) § 42 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon).

7) § 34 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z.

8) § 21 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov.

9) Napríklad zákon č. 213/1997 Z. z. o neziskových organizáciách poskytujúcich všeobecne prospešné služby.

10) Zákon č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon) v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 279/1993 Z. z. o školských zariadeniach v znení neskorších predpisov.

11) Zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov.

12) § 13 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov.

13) Zákon č. 29/1984 Zb. v znení neskorších predpisov.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 542/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

14) § 66 písm. j) zákona č. 195/1998 Z. z. v znení zákona č. 450/2000 Z. z.

15) Napríklad zákon č. 115/1998 Z. z. o múzeách a galériách a o ochrane predmetov múzejnej hodnoty a galerijnej hodnoty.

16) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 277/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 183/2000 Z. z. o knižniciach, o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 27/1987 Zb. o štátnej pamiatkovej starostlivosti a o zmene a doplnení zákona č. 68/1997 Z. z. o Matici slovenskej.

17) § 151a až 151m Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov.

18) § 553 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 509/1991 Zb.

19) Napríklad Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

20) Napríklad Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 137, fax: 02/52442853, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.